

Vyhledávání zpráv v anglickém Cvičebním řádu pro jezdecktvo.

Uvedený předpis, který vyšel v roce 1929, vymezuje činnost jezdecktva a prostředků s ním pracujících při vyhledávání zpráv obdobně jako naše předpisy. Tuto činnost však shrnují ustanovení předpisu pod názvem průzkum. Různý rozsah činnosti je vymezen pojmy strategický průzkum a taktický průzkum. Předpis obsahuje i podrobná ustanovení, jež předvídá u nás předpis o polní službě jezdecktva. Srovnání může si každý čtenář provést snadno sám podle následujícího věcného obsahu.

Účelem průzkumu je získat zprávy o nepříteli, o jeho pohybech a dispozicích; mimo to zprávy o terénu a o různých zdrojích. O provedení úkolů se dělí jezdecktvo s obrněnými automobily a letectvem. Zprávy dodávané letectvem musí býti zpravidla doplňovány a ověřovány jezdecktvem, při čemž OA. svým velkým okruhem působnosti a rychlosti urychlují a usnadňují průzkum jezdeckých jednotek. Úplně samostatně pracuje jezdecktvo jen tehdy, je-li letectvo vyřadeno z činnosti povětrnostními vlivy.

Oddíly, kterým je svěřeno vyhledávat zprávy, řídí se při své činnosti jen svým úkolem a nejsou závislé na pohybu jednotky, která je vyslala. Naopak, uzná-li velitel celku za vhodné přidělit

jezdeckvu úkoly zajišťovací buď v čele nebo v boku, jsou pohyby vysunutých částí jezdeckva závislé na pohybech těch sil, které zajišťují. Proto nemá jezdecký oddíl dostávat tyto dva různé úkoly najednou.

Úkolem jezdeckých jednotek vyslaných k vyhledávání zpráv je zprávy získati a závčas dodati veliteli, aby měly cenu. Při vyhledávání zpráv bude často nutno prorazit nepřátelská krycí vojska, zvláště jezdeckto, aby bylo dosaženo cíle. Je velmi důležité identifikovat nepřátelské jednotky, k čemuž nejúčinnějším prostředkem je útočná akce proti malým oddílům. Byla-li získána morální převaha nad nepřítelem úspěšnou srážkou, bude tím vyhledávání zpráv ulehčeno. Je tedy nutné, aby nepřátelské hlídky a slabé oddíly byly napadeny vždy, mimo případ, kdy jde o utajení nebo kdy by pro velikou vzdálenost od valných vojáků mohlo býti další vyhledávání zpráv neúspěšnou akcí ohroženo.

Pro dodávání zpráv budou v příznivém terénu užitečným doplňkem jezdeckva motocyklisté. Zřídka však může jich být používáno k získávání zpráv, protože jsou odkázáni na cesty a tím vydáni možnosti zajetí.

Vzájemná spolupráce letectva a jezdeckva musí být vždy připravena.

Výkonným orgánem pro vyhledávání zpráv jsou oddíly jezdeckva, které vysílají hlídky v nutném počtu a dostatečné síly podle úkolu. Síla oddílu musí být pečlivě zjištěna vzhledem na počet jednotlivých hlídek, jež musí být pravděpodobně vyslány, na počet zpráv, které musí odesílat, na stupeň odporu, který lze očekávat, a na dobu trvání úkolu. Za základ pro výpočet nutno tedy brát v úvahu potřebu personálu k průzkumu, k dodávání zpráv, k spojení a k vykonávání velení a síly pro předvídané srážky.

Vyhledávání zpráv daleko v nepřátelském území může mít v zápětí těžké boje. Slabé jezdecké jednotky, i když se jim podaří úspěšně provést průzkum, budou mít velké nesnáze s dodáváním zpráv dozadu.

Letectvo, které odkryje nepřátelské proudy, jejich sílu a směr pochodu, umožní často vystříhání se vážných srážek. Ve vyhledávání podrobnějších zpráv může býti jezdeckým oddílům zabráněno nepřátelským jezdeckvem přímo nebo jeho manévrem, který nesmí být přehlížen. V takových případech bude boj posledním prostředkem k získání zpráv. Boj musí být potom veden tak, aby vedl k rychlému a rozhodnému úspěchu.

Jezdecké jednotky, kterým je svěřeno vyhledávat zprávy, mohou dostat rozkazy jen všeobecného rázu. Činnost sama vyžaduje v jisté míře rozptýlení, kdežto taktický úspěch žádá soustředění sil. Je tedy na veliteli, aby podle situace rozhodoval, jak daleko může jít v rozptylování a kdy třeba soustředit všechny síly, aby zdárně dostál v svém úkolu.

Úspěch oddílu vyhledávajícího zprávy závisí hlavně na veliteli a na jasnosti jeho rozkazů. Jediný velitel je odpověden za správný chod činnosti, za přesnost získaných zpráv a za včasné jich dodání.

Ten, kdo vysílá oddíl, musí dát jeho veliteli úplné a jasné instrukce, a to nejlépe ve formě otázek, na které musí být dány přesné odpovědi. Veliteli oddílu bude oznámeno, co je známo o nepříteli a o terénu, v kterém bude operovat, pravděpodobné pohyby vlastního voje a pohyby sousedních oddílů, tak, aby se nemohly navzájem střetnout anebo křížovat a aby velitel věděl, kde má hledat podporu; přibližný směr a jak daleko může jít, co má dělat po provedení úkolu, zda dále pozorovat či se vrátit, v jakém čase je třeba úkol vykonat, a místo, cesta, na které bude podchycen; kam mají být posílány zprávy, podle okolností také hodina, do které mají být dodány. Veliteli musí být dána příležitost, aby se zeptal na jednotlivé nejasné věci. Jinak má úplnou volnost při provádění úkolu.

Velitel se rozhodne, jak chce akci provést, zařídí se časově tak, aby se dostal na dosah nepřítele ve vhodné době. Otázky zásobovací, dopravní musí uvážit a přezkoušet podrobnosti sedlání, balení a kování. Svým podřízeným oznámí o úkolu tolik, aby v jeho provádění mohli pokračovat, kdyby se mu stala nějaká nehoda. Upozorní je, aby, kdyby byli zajati, nevypovídali více nežli správné jméno a hodnost, a že nepřítel užívá zvláštních zařízení, aby mohl naslouchat rozhovorům zajatců. Všichni musí být poučeni, že nesmí vzít s sebou psaná nařízení, osobní deníky nebo psaní, jež by mohly dát nepříteli užitečné zprávy, a že žádná poznámka o cíli neb o cestě nesmí se dostat k uším obyvatelstva ať již spřáteleného nebo nepřátelského. Často bude záhodno dáti obyvatelstvu falešné informace.

Oddíl vyhledávající zprávy postupuje v posunech. Cílem jednotlivých posunů jsou prostory skytající možnost skrytého shromáždění, pozorování a dodávání zpráv. Zprávy vyhledává velitel sám nebo jeho hlídky neb i zvlášť vybraní jezdci.

Za pohybu se jistí oddíl čelně i bočně vysláním patračů a proti vzdušnému pozorování. Je nutno zabránit pozorování od nepřítele a od nepřátelského obyvatelstva. Každý jednotlivec se musí co nejlépe krýt. Je-li nutno obsadit nějakou pozorovatelnu, musí se tak stát v tichosti a pozorovatel musí dobře vidět, aniž je sám viděn. Odraz slunce na lesklém knoflíku nebo sedle může často odkrýt přítomnost jinak dobře skryté jednotky.

Při přiblížení k vesnici budou předsunutí patrači operovat rychle s boků, aby odkryli nepřítele uvnitř nebo vzadu a event. přehrazením východu zabránili mu uniknout.

Když se hlídky dostanou skrytě do blízkosti nepřítele, mohou změnit směr pochodu tak, aby vyrazily neočekávaně na některém jiném místě.

Zastaví-li se oddíl, musí být vždy rozestaveny stráže. Místo zastavení je co možná skryté. Byla-li zastávka provedena před nocí, musí být změněna při soumraku a noční tábory musí být opuštěny před svítáním. Jen jedna část koní smí být najednou odsedlána a krmena; byl-li kůň nakrmen, musí být ihned nauzděn.

Vejde-li oddíl v dotyk s nepřítelem, musí zpravidla zůstat v úkrytu, zatím co velitel vyšle dopředu nové hlídky nebo zesílí

ty, které dříve vyslal. Sám se se svými orgány umístí tak, aby mohl sledovat činnost hlídek a měl možnost shromažďovat a odesílat zprávy. Nesmí se zapomenout na cenu zpráv získaných osobně velitelem.

Jakmile je dotyk s nepřítelem navázán, nesmí být ztracen, ledaže by tím bylo ohroženo provedení posílání nebo by došly nové rozkazy od vyššího velitelství.

Byl-li oddíl překvapen nebo odříznut, rozptýlí se tak, aby jednotlivci buď pokračovali v daném úkolu, nebo mohli se vrátit se získanými zprávami dozadu. Oddíl musí být schopen prorazit kterou částí. Místem shromáždění, nebylo-li jinak nařízeno, je poslední zastávka.

Každý jezdec musí býti upozorněn na důležitost pozorování krajiny, kterou projíždí, aby mohl sám najít cestu zpět, kdyby toho bylo třeba.

Stahuje-li se oddíl zpět, vyhne se cestě, po které přišel, aby nepadl do léčky.

Zvláštní pozornost se věnuje získávání zpráv. K tomu nutno vynaložit veškeré úsilí. Je-li hlídka zadržena na jednom místě, musí se pokusit na jiném.

Zprávy mohou býti získávány osobním pozorováním, výsledkem zajatců nebo zběhů, dotazy u obyvatelstva, zachycováním telegrafických a telefonických hovorů, zachycením psaní, dokumentů, novin na poštovních úřadech, pozorováním stop, prachu, ohňů, opuštěných táborů, součástek stejnokrojů atd., kdy z nalezených zbytků lze zjistiti příslušnost k jednotce.

Jednotlivci, kteří nejsou zvyklí vidět velké počty vojsk, jsou náchylní zveličovat jejich sílu; to je chyba, které se musí každý jezdec vystríhati. Proto má znát používané formace nepřítele, normální sílu jednotek. Vojska pohybující se na silnici nebo soutěskou mohou býti počítána, když procházejí určitým místem. V minutě projdou tímto místem asi tyto počty: jezdeckvo v kroku 60, v klusu 120, děla nebo muniční vozy v kroku 5, pěchota ve čtyřstupech 200.

Velmi cenné zprávy lze získat od zajatců okamžitým dotazováním na místě, kde byli zajati. Jejich nervy jsou ochablé, jsou náchylní k povídání a neměli ještě dosti času, aby si vymyslili nějakou báchorku. Mimo to někteří nejsou dosti inteligentní, aby mohli vyložit situaci, jsou-li vzdáleni od dotyčného místa. Tím není řečeno, že musí nastat zbytečný průtah s dodáním zajatců příslušným místům.

Vyslýchat zajatce a nepřátelské obyvatele nutno odděleně, aby se navzájem nemohli poslouchat. Vyslýchající musí vzbudit dojem, že ví o věci, na kterou se táže mnohem víc, než tomu je ve skutečnosti, a že na mnohé otázky zná již předem odpovědi, takže je třeba jen tyto otázky ověřit. Otázky musí být dávány tak, aby nepodmiňovaly odpovědi.

Často bude užitečné, aby hlídky zůstaly za dne skrytě ležet a pozorovaly předsunutými patrači. Po setmění se přemístí na vhodná místa, umožňující další pozorování. Na místě stojící a po-

zorující stráže jsou prospěšnější než stále se pohybující hlídky, jest jich také méně vidět.

Pohybující se hlídky postupují od jednoho pozorovacího bodu k druhému a používají dalekohledu v nejhojnější míře.

Negativní hlášení musí býti zasláno, když nepřítel nebyl nalezen na místech, na kterých byl původně očekáván, a když i po usilovném hledání není po něm stop. Přesná zpráva o skutečnosti, že nepřítel není v některém místě, může být zrovna tak důležitá jako zpráva o jeho přítomnosti jinde.

Sebe přesnější zpráva bude míti malou cenu, nedojde-li zavčas. K dodávání zpráv na dlouhé vzdálenosti musí býti připraveny spojovací hlídky. Dodává je oddíl zprávy hledající a velitel valných vojáků následujících za ním mu pomáhá, vyžaduje-li toho situace, i vysláním zvláštních oddílů. Spojovací hlídky musí býti pečlivě skryty a musí být dostatečně silné, aby se mohly samy chránit. Každý muž oddílu musí znát jejich stanoviště.

Důležité zprávy musí být zasílány dvojmo, po každé jiným způsobem neb jinou cestou. Jezdci odesílání se zprávami musí býti lidé s vrozeným smyslem pro orientaci.

Přiblíží-li se jezdec k nějakému vojskovému tělesu, bude volat hlasitě adresáta své zprávy a zároveň ji držet ve výšce, aby vzbudil pozornost. Má-li odevzdat zprávu vojskům pochoduujícím po silnici, obrátí svého koně ještě dříve, než čelo proudu jej dostihne, aby zabránil zatarasení cesty a aby mohl jet vedle příjemce zprávy. Po odevzdání zprávy jezdec sesedne, není-li příjemce sám na koni. Je-li příjemce v ohroženém postavení nebo v palbě, sesedne jezdec v krytu, odevzdá nebo zajistí svého koně a přiblíží se pěšky. Ústně nutno dodávat zprávy hlasem jasným a pevným, aby je bylo snadno slyšet i za nepříznivých okolností.

Podplukovník gšt. Rudolf Kučera:

Francouzské jezdectvo ve světové válce.

Část druhá.

Francouzské jezdectvo v pohybné válce roku 1914.

Kryt hranic a nástupu.

(1. náčrt.)

V sestavě krytu — znázorněné v 1. náčrtu — připadly jezdectvu různé úkoly: organické jezdectvo pohraničních armádních sborů mělo za úkol vyhledávat zprávy rázu taktického a zúčastnit se zajišťování; vyšší jezdecké jednotky, pro svou rychlost a pohyblivost a manévrovací schopnost — tyto vlastnosti vhodně nahrazovaly nedostatek jejich palebných prostředků — tvořily pohyblivé zálohy velitelů oblastí krytu. Jejich bojové prostředky dovolovaly jim